

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219200359
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219200359.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávnenej s maloletým M. J. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na návrh oprávnenej P. J. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v P. na ul. Z. č. X zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Jurko advokát s.r.o. so sídlom na Dominikánskom námestí č. 11 v Košiciach konajúcou konateľom JUDr. Marcelom Jurkom, PhD. proti povinnému O. J. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v P. na ul. Z. č. X v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 25.9.2019 č.k. 19Em 1/2019-100 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol.
2. Rozhodol podľa čl. 11 ods. 1 CMP, § 1, § 2 ods. 1, 2, § 372, § 374, § 375, § 376, § 377 ods. 1 CMP s odôvodnením, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je vždy povinnosťou súdu skúmať vhodnosť núteného výkonu rozhodnutia o výchove a úprave starostlivosti z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa. Výkon rozhodnutia maloletých detí je ovládaný zásadou oficiality, a preto súd sám volí prostriedok, ktorý je najvhodnejší na dosiahnutie cieľa a pokiaľ zistí, že nespĺnenie rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností je v súlade s oprávneným záujmom dieťaťa, výkon rozhodnutia neuskutoční. Ako to vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka, ako aj stanoviska oprávneného, otec rešpektuje rozhodnutie súdu. V prípade, ak sa stretnutia neuskutočnili, bolo to z dôvodov na strane oprávnenej, ktorá na stretnutia neprišla v stanovenom termíne alebo na určené miesto. Súd poukázal na správanie oprávnenej, ktorá sa nezúčastňuje na stretnutiach psychologického poradenstva, ktoré jej bolo rozhodnutím súdu uložené. Z uvedeného správania oprávnenej je zrejmé, že nemá skutočný záujem na zlepšení komunikácie medzi rodičmi a vytváranie vhodného zdravého prostredia pre výchovu ich spoločného dieťaťa. Súd nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré sa povinný, konkrétne otec dieťaťa nepodrobuje rozhodnutiu súdu a mal za to, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletého. Maloletý M. je vo veku, kedy dokáže samostatne vyjadriť svoj názor a sám uviedol, že na stretnutia s mamkou chodí ak mamka príde a je rád, keď sa s ňou stretne a neodmieta ju. Súd konštatoval, že oprávnenou, teda matkou uvádzané dôvody nie sú dôvodom na vystavovanie dieťaťa stresovej situácii z núteného výkonu rozhodnutia súdom. Maloleté dieťa potrebuje pocit bezpečia, lásky, aby ujmu konfliktného vzťahu rodičov pociťovalo v najmenšej miere a nebolo zbytočne vystavované ďalším psychickým nátlakom. Nútené konanie súdu by nebolo v žiadnom prípade konaním v najlepšom záujme dieťaťa, preto nenašiel právny základ na nariadenie núteného výkonu súdneho rozhodnutia a návrh oprávnenej ako nedôvodný zamietol.
3. V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu odvolanie oprávnená. Konštatovala, že s napadnutým uznesením nesúhlasí a považuje ho za nezákonné. Uviedla, že otec dieťaťa nerešpektuje

jej a práva ich dieťaťa. Uviedla, že dňa 25.12.2018 čakala pred školou dieťaťa, povinný neprišiel a mobilný telefón nedvíhal. Dňa 29.12.2018 povinný síce priniesol dieťa, ale schválne na inú stranu nákupného centra a napriek tomu, že mu opäť telefonovala a písala, kde sú, aj poslala MMS, kde čaká, avšak bezvýsledne. Vyslovila názor, že povinný dieťa priniesol na stretnutie s úmyslom ju oklamať, že ona - ako matka neprišla. Dňa 30.12.2018 kontaktovala povinného či prinesie dieťa, ale napísal, že ju nepozná a nech ho neobťažuje, preto zbytočne na stretnutie nešla. Dňa 1.1.2019 na stretnutie nešla, keďže sa povinnému nevedela dovolať a 8.1.2019 išla ku škole, kde povinný opäť dieťa nepriniesol. Na základe uvedených skutočností je nútená žiadať nariadenie výkonu rozhodnutia. Tvrdenia otca, že na stretnutia sa nedostavuje, sú lživé s cieľom zavádzať súd. Konštatovala, že je nelogické, keby na stretnutia nechodila, prečo by sa potom dožadovala nariadenia výkonu rozhodnutia. Otec jej dlhodobo a systematicky znemožňuje akýkoľvek kontakt s mal. M.. Poukázala na to, že súd pri výkone rozhodnutia je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Ona ináč sa nemôže domôcť svojho práva stretávať sa s jej synom. Poukázala na konanie otca, ktorý jej dlhodobo bráni v styku s maloletým, je podľa jej názoru prejavom nevypelosti, nezrelosti a rodičovskej nepripravenosti a navyše takýto postup ohrozuje psychické zdravie mal. M.. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepresvedčivé, pretože nedostatočne zistil skutočný stav vecí. Na jednej strane tvrdenia otca a kolíznej opatrovníčky považuje za automaticky dokázané a ich pravdivosť neskúmal, pričom jej tvrdenia považoval za nepreukázané. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie nemal snahu riadne zistiť skutočný stav vecí a najmä to, ako to celé vníma mal. M.. Z uvedeného dôvodu navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie. Odvolacie dôvody oprávnenej považuje za nepravdivé. Konštatoval, že na základe súdneho rozhodnutia im bola uložená povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dobu 6 mesiacov. Oprávnená od začiatku marila výkon súdneho rozhodnutia, pretože ani na jedno stretnutie sa nedostavila a neplnila povinnosť danú právoplatným rozsudkom. Podľa odvolania matky mala sa dostaviť na styk 1.12. a 20.12. a medzitým v období troch týždňov neplnila právoplatný rozsudok, na základe ktorého sa mala stretávať s maloletým každý utorok. Poukázal na to, že rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.11.2018, pričom matka 15.11.2018 mu oznámila, že je chorá a od toho dátumu napriek jeho požiadaniu matka aktuálnu lekársku správu o svojej chorobe nepredložila. Od právoplatnosti rozsudku pravidelne pripravoval syna na styk s matkou, ktorá však mala iné záujmy a dobrovoľne sa nezúčastňovala určeného styku. Uviedol, že aj v deň narodenín maloletého 27.6.2019 oprávnená sa dožadovala styku, volala mu kolízna opatrovníčka, s čím súhlasil a oprávnená sa mu mala ozvať a dohodnúť čas a miesto stretnutia, ale opäť dobrovoľne sa s maloletým nestretla a pre istotu sa informoval u kolízneho opatrovníka, či sa oprávnená neozvala, aby nedošlo k zbytočným a klamlivým obvineniam. Poukázal na to, že oprávnená opakovane ospravedlňovala svoju neúčast', sťažovala sa, klamlivo ho osočovala, že maloletý nemá zdravú stravu, pričom navštevuje školskú jedáleň, že trávi čas na tablete, pričom maloletý navštevuje družinu a poukázal na to, že oprávnená nemá vôbec vedomosť o tom, aké výsledky maloletý dosahuje v škole. V čase, keď bol s maloletým na kontrole v Bratislave na kardiológii, oprávnená sa mala zúčastniť ZRPŠ, kde maloletý chodí do školy, avšak opäť v ten deň mu odpísala, že na ZRPŠ sa nedostaví. Poukázal na správanie oprávnenej, keď 1.10.2019 mu písala, že je pred školou, že kde je maloletý, pričom nevedela o tom, že maloletý navštevuje družinu, kde sa čipuje jeho odchod zo školy a keď jej to napísal, odrazu nemohla čakať, lebo priamo pred základnou školou v tom čase dostala vysoké teploty a ochorela, čo znamená, že vôbec nebola na danom mieste a písala, že je tam. Posledné stretnutia utorok 5.11.2019 a 12.11.2019 sa opätovne nemala záujem stretnúť s maloletým a na jeho e-mailovú komunikáciu zo dňa 13.11.2019 sa vyjadrila, že jej podľa rozsudku takéto oprávnenie nevyplyva. Stotožňuje sa s napadnutým uznesením, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletého, ktorý dokáže samostatne vyjadriť svoj názor a sám uviedol, že na stretnutia s mamkou chodí, ale mamka nechodí na stretnutia s ním.

5. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa ust. § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

7. Podľa ust. § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

8. Podľa ust. § 379 ods. 1, 2 CMP, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

11. Konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletých má charakter konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania v zásade sledujú ten istý cieľ a to efektívnu a kvalifikovanú ochranu práv maloletého dieťaťa. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizácii styku s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatný a vykonateľný rozsudok vo veci, ktorý je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 376 CMP). Z osobitej úlohy súdov, ktorú plnia pri realizácii ochrany práv maloletých vyplýva, že aj vykonávacie konanie je ovládané princípom oficiality, to znamená, že súd sám volí prostriedok, ktorý sa mu javí ako najvhodnejší a vedúci k sledovanému cieľu a pokiaľ zistí, že nútený výkon rozhodnutia nie je v súlade s oprávneným záujmom dieťaťa, výkon rozhodnutia neuskutoční a z úradnej povinnosti začne konanie o zmenu pôvodného rozhodnutia o výchove alebo úprave styku. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne, ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin.

12. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, keď zamietol návrh oprávnenej na výkon rozhodnutia ako nedôvodný. Nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku rodiča s deťmi predpokladá, že súd zistí porušovanie povinnosti uloženej exekučným titulom, ktoré porušovanie povinnosti zaviniť ten rodič, ktorému vykonávané rozhodnutie ukladá povinnosť deti na styk pripraviť a oprávnenému rodičovi odovzdať, v danom prípade teda otec mal. M.. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci nebolo možné vysloviť záver, že otec (povinný) svoje povinnosti súvisiace s realizáciou styku matky s mal. M. zámerne neplní a že v dôsledku takéhoto úmyselného konania otca k styku nedochádza.

13. V súvislosti s prezentovanými okolnosťami odvolací súd poukazuje na to, že v živote tak maloletých detí, ako aj ich rodičov sa vyskytnú situácie, ktoré spôsobia objektívnu nemožnosť dodržať rozhodnutie o úprave styku, či už úplne alebo čiastočne. V takýchto prípadoch by mali byť rodičia schopní a spôsobilí tieto situácie operatívne riešiť a ak to nie je možné, mali by svoje kroky zvážiť, s ohľadom na ich vplyv na maloleté deti. Obidvaja rodičia by sa mali snažiť o také usporiadanie vzťahov a také správanie, ktoré eliminuje nepriaznivé dôsledky naštrbeného vzťahu. V žiadnom prípade nie je možné považovať každé nerealizovanie styku rodiča s deťmi za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, keďže v každom jednotlivom prípade je potrebné skúmať, z akého dôvodu sa styk rodiča s deťmi nerealizoval a či sa jedná o dôvod, ktorý povinný mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t. j. či povinný rodič vedome a zámerne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul. Tieto podmienky však na strane povinného naplnené neboli, pričom odvolací súd zastáva rovnaký

právny názor ako súd prvej inštancie, že povinný nebráni oprávnenej v styku s mal. M. a riadne ho pripravuje na styk s oprávnenu.

14. Obsahom spisu a najmä správami o šetrení pomerov kolíznym opatrovníkom je preukázané, že povinný rozhodnutie súdu rešpektuje, avšak oprávnená nerešpektuje rozhodnutie súdu, nakoľko sa nezúčastňuje stretnutí psychologického poradenstva, z čoho vyplýva, že nemá skutočný záujem na zlepšení komunikácie medzi rodičmi a vytváranie vhodného zdravého prostredia pre výchovu ich spoločného dieťaťa. Keďže nebolo preukázané nerešpektovanie súdneho rozhodnutia povinným, správne súd prvej inštancie konštatoval, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme mal. M., ktorý sám vyjadril svoj názor, že na styk s mamkou chodí, rád sa s ňou stretne ak mamka príde. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že oprávnenu uvádzané dôvody nie sú spôsobilé na vystavovanie dieťaťa stresovej situácii z núteného výkonu rozhodnutia súdom. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami oprávnenej uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a oprávnená ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jej návrhu.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

16. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).